

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
Operator de date cu caracter personal nr. 8470
Str. TRAIAN Nr. 31, CONSTANȚA

Tel. 0241.617760; 0241.551.345; 0241.606591; Fax. 0241.619.628

DOSAR NR. 5915/118/2020

SENTINȚA CIVILĂ NR. 228
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 16 FEBRUARIE 2021
COMPLETUL COMPUS DIN:
PREȘEDINTE: I-L O-D
GREFIER: E D

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal având ca obiect *anulare act administrativ HCL NR 279/30.07.2020* formulată de reclamantii ASOCIAȚIA L PENTRU D C, ASOCIAȚIA C A și C B, toți cu domiciliul procesual ales în C, jud. C, în contradictoriu cu pârâțul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA, cu sediul în Constanța, Bd. Tomis, nr. 51, jud. Constanța.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din 01.02.2021 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din cuprinsul prezentei hotărâri, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 16.02.2021, când s-au hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberand asupra cauzei de fata, constata urmatoarele:

Prin cererea inregistrata sub nr. 5915/118/2020 pe rolul Tribunalului Constanta, reclamantii ASOCIATIA L PENTRU D C, ASOCIATIA C A si C B, in temeiul art. 1 si 8 din Legea nr. 554/2004, au chemat in judecata pe paratul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANTA, pentru ca prin hotararea ce o va pronunta, in baza probatoriilor administrate in contradictoriu, instanta sa dispuna anulara in parte a Hotararii Consiliului Local Constanta nr. 279/30.07.2020 privind stabilirea si sanctionarea contravențiilor cu privire la utilizarea locurilor de parcare de pe raza municipiului Constanta, in ceea ce priveste art. 1 alin. 1 lit. a; obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecata.

Motivandu-si in fapt cererea, reclamantii au aratat, in esenta, ca, in sedinta din 30.07.2020 a Consiliului Local Constanta, a fost aprobata Hotararea nr. 279/2020 privind stabilirea si sanctionarea contravențiilor cu privire la utilizarea locurilor de parcare de pe raza municipiului Constanta. Hotararea a fost publicata pe site-ul Primariei Constanta la data de 31.07.2020 si, conform art. 3 din hotarare, a intrat in vigoare in termen de 10 zile de la data aducerii la cunostinta publica, respectiv la data de 11.08.2020.

La data de 11.08.2020, reclamantii au formulat plangere prealabila impotriva HCL Constanta nr. 279/30.07.2020 conform art.7 alin. 1 si alin. 11 din Legea nr. 554/2004, prin care au solicitat revocarea partiala a acesteia in ceea ce priveste art. 1 alin. 1 lit. a).

Pana la data sesizarii instantei, nu s-a comunicat raspuns la plangerea prealabila. Adresa nr. R 121818/10.09.2020 emisa de Primarul municipiului Constanta nu valoreaza raspuns la plangerea prealabila, intrucat nu provine de la emitentul actului, Consiliul Local al municipiului Constanta, caruia i-a fost adresata plangerea prealabila. Mai mult, astfel cum rezulta din inscrisurile anexate, plangerea prealabila nu a figurat pe ordinea de zi a sedintelor Consiliului local al municipiului

Constanta convocate dupa data de 11.08.2020, consilierilor locali nefiindu-le adusa la cunostinta cererea de revocare partiala a HCL Constanta nr. 279/2020.

Au mai aratat ca HCL Constanta nr. 279/2020 este nelegala cat priveste dispozitiile art. 1 alin. 1 lit. a) pentru urmatoarele considerente de fapt si de drept:

1. potrivit art. 1 alin. 1 lit. a) din HCL Constanta nr. 279/30.07.2020, „Constituie contraventie urmatoarele fapte savarsite de persoane fizice sau juridice: a) utilizarea unui loc de parcare fara achitarea taxei sau tarifului corespunzator stabilite de catre Consiliul local prin hotarare”;

2. contraventia ca fapta antisociala, se poate realiza printr-o actiune indreptata impotriva valorilor sociale ocrotite de lege sau printr-o inactiune ce consta in neindeplinirea unei obligatii impuse de lege;

3. in cazul de fata, contraventia reglementata de art. 1 alin. 1 lit. a) din HCL nr.279/2020 consta intr-o inactiune, respectiv neplata taxei sau tarifului pentru ocuparea unui loc de parcare de pe raza municipiului Constanta;

4. norma critica este nelegala, intrucat prin HCL Constarrta nr. 279/2020 nu s-a instituit obligatia de plata a taxei sau tarifului de parcare pentru ocuparea unui loc de parcare, nici nu exista o norma anterioara care sa reglementeze aceasta obligatie;

5. pe cale de consecinta, nu poate fi reglementata drept contraventie fapta de incalcare a unei obligatii, care in realitate nu exista;

6. in preambulul HCL Constanta nr. 279/2020 nu se face referire la vreun act normativ anterior prin care sa se fi reglementat obligatia de plata a taxei sau tarifului de parcare, nici in Raportul nr.110723/21.07.2020 sau in Referatul de aprobare nr.106100/13.07.2020;

7. hotararile de consiliu local invocate in adresa nr. R 121818/10.09.2020, respectiv HCL nr. 221/2017 modificata prin HCL nr. 297/2017 si HCL nr. 31/2019, nu constituie temei pentru perceperea taxei de parcare, intrucat in cuprinsul lor nu este reglementata obligatia pentru persoanele fizice sau juridice de a plati taxa de parcare pentru utilizarea locurilor de parcare aflate pe domeniul public sau privat al municipiului Constanta, asa incat incasarea taxei de parcare in baza acestora este nelegala;

8. in HCL nr. 279/2020 nu se face nicio trimitere la HCL nr. 221/2017 modificata, contrar dispozitiilor art. 50 alin. 1 din Legea nr. 24/2000 potrivit cu care „In cazul in care o norma este complementara altei norme, pentru evitarea repetarii in text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o contine”;

9. mai mult, daca contraventia reglementata de art. 1 alin. 1 lit. a) priveste incalcarea pretinsei obligatii impusa prin HCL nr. 221/2017 modificata, aceasta trebuia sa faca obiectul unei hotarari de consiliu local de completare a HCL nr. 221/2017, neexistand nicio ratiune si temei pentru o reglementare distincta;

10. HCL nr. 221/2017 priveste „aprobarea unor tarife pentru plata unor servicii de utilitati publice si conexe acestora prestate de catre S.C. Confort Urban S.R.L.” si, astfel cum rezulta din continutul acesteia, reglementeaza cuantumul tarifelor incasate de Confort Urban SRL pentru diverse activitati/servicii/lucrari, intre care si „tarif tichet de parcare pentru perioade limitate” sau „tarif locuri de parcare pentru perioade limitate”. Destinatarul acestui act administrativ este Confort Urban SRL, nu locuitorii municipiului Constanta;

11. aprobarea unor tarife nu echivaleaza inasa cu reglementarea/impunerea obligatiei de plata a tarifului de parcare, iar dreptul societatii Confort Urban SRL de a incasa aceste tarife nu se confunda cu obligatia detinatorilor de autovehicule de a plati taxa/tarif de parcare pentru utilizarea locurilor de parcare pe de domeniul public si privat al municipiului Constanta;

12. obligatia de plata a taxei/tarifului de parcare nu este corelativa dreptului Confort Urban SRL de a incasa taxa de parcare, ci dreptului de a utiliza locurile de parcare aflate pe domeniul public si privat al municipiului Constanta;

13. pe cale de consecinta, in absenta unei reglementari care sa instituie obligatia de a plati taxa/tarif de parcare pentru utilizarea locurilor de parcare aflate pe domeniul public sau privat al municipiului Constanta, nu se poate vorbi de incalcarea unei obligatii, iar din aceasta perspectiva dispozitiile art. 1 alin. 1 lit. a) din HCL nr. 279/2020 sunt nelegale.

14. dispozitiile art. 1 alin.1 lit. a) din HCL nr.279/2020 sunt adoptate cu exces de putere;

15. astfel, cum rezulta fara echivoc din Referatul de aprobare nr. io6io0/13.07.2020, argumentele prezentate releva exclusiv necesitatea sanctionarii faptei de ocupare fara drept a locurilor de parcare detinute de persoane fizice sau juridice in baza unui abonament/taxa anuala, fara nicio referire la necesitatea reglementarii contraventionale cuprinsa in art. 1 alin. 1 lit. a); 16. in Raportul nrm0723/21.07.2020 i in Referatul de aprobare nr.106100/13.07.2020 nu se regasesc elementele prevazute de art. 31 din Legea nr. 24/2000 referitoare la motivarea actului normativ, iar din aceasta perspectiva actul administrativ normativ a fost aprobat cu incalcarea dispozitiilor art. 30 si art. 31 din Legea nr. 24/2000 si a dispozitiilor art. 136 alin. 2 din OUG nr. 57/2019 potrivit cu care „Proiectele de hotarari si referatele de aprobare ale acestora se redacteaza in conformitate cu normele de tehnica legislativa”;

17. obligatia motivarii hotararilor de consiliu local rezulta si din dispozitiile art. 136 alin. 3 si alin. 8 din OUG nr. 57/2019, potrivit cu care fiecare proiect de hotarari trebuie sa fie insotit de referat de aprobare, acesta din urma fiind instrumentul de prezentare si motivare a proiectului de hotarare;

18. suplimentar, se pretinde ca referatul de aprobare a fost intocmit la data de 13.07.2020, desi in cuprinsul sau se face vorbire de o informare a Directiei generale politia locala din 22.07.2020;

19. HCL nr.279/2020 a fost adoptat cu incalcarea prevederilor art.7 din Legea nr.52/2003;

20. avand in vedere ca HCL nr. 279/2020 este un act administrativ normativ, era obligatorie respectarea dispozitiilor art. 7 alin. 1-9 din Legea nr. 52/2003 privind transparenta decizionala in administratia publica;

21. dispozitiile art. 7 alin. 13 din Legea nr. 52/2003 invocate in preambulul HCL nr. 279/2020 nu sunt incidente in speta;

22. in documentele ce preced HCL nr. 279/2020 si in preambulul hotararii nu se arata in ce constau circumstantele exceptionale ce justifica aprobarea acestui act administrativ normativ fara a urma procedura reglementata de art. 7 din Legea nr. 52/2003;

23. faptul ca in perioada 25.03 - 22.07.2020 s-au inregistrat 466 de sesizari referitoare la ocuparea locurilor de parcare detinute pe baza de abonament nu reprezinta o circumstanta exceptionala si nu este de natura a justifica urgenta adoptarii actului. Cifra respectiva nu are nicio semnificatie in conditiile in care nu este coroborata cu alte informatii (numarul de sesizari in aceeasi perioada a anului anterior sau numarul de procese verbale incheiate pentru sanctionarea faptelor contraventionale similare in aceeasi perioada a anului anterior etc.) pentru a rezulta relevanta acesteia;

24. pe de alta parte, hotararea prin care a fost anulata HCL nr. 235/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta a ramas definitiva la data de 25.03.2020, iar hotararea prin care s-a respins recursul a fost comunicata la data de 24.04.2020. De la data comunicarii deciziei de respingere a recursului pana la data adoptarii HCL nr. 279/2020 au trecut 3 luni, perioada in care autoritatea publica locala avea posibilitatea de a initia un nou Regulament pentru parcare in acord cu prevederile hotararii judecatoresti sau cel putin de a initia si aproba HCL nr. 279/2020 cu respectarea prevederilor art. 7 din Legea nr. 52/2003;

25. dispozitiile art. 1 alin.1 lit. a) din HCL nr.279/2020 au fost aprobate cu incalcarea dispozitiilor Sentintei civile nr. 879/04.06.2019 pronuntata de Tribunalul Constanta in dosarul nr. 24/118/2019, definitiva prin Decizia civila nr. 191/CA/25.03.2020 pronuntata de Curtea de Apel Constanta, prin care s-a dispus anulara HCL Constanta nr. 235/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta;

26. astfel, prin hotararea sus mentionata s-a constatat nelegalitatea Regulamentului aprobat prin HCL nr. 235/2018 motivat intre altele de: nereglementarea obligatiilor corespunzatoare in sarcina administratorului parcarilor publice (Confort Urban SRL), nereglementarea destinatiei sumelor incasate cu titlu de taxa de parcare, nereglementarea persoanelor indreptatite sa stabileasca si sa modifice taxa de parcare, lipsa unor modalitati practice nediscriminatorii de percepere a taxei de parcare;

27. prin HCL nr. 279/2020 se instituie implicit, nelegal, obligatia de a plati taxa/tariful de parcare pentru utilizarea locurilor de parcare de pe domeniul public si privat al municipiului Constanta, fara a se reglementa aspectele in raport de care a fost anulat Regulamentul de parcare aprobat in anul 2018;

28. ca efect al adoptarii art. 1 alin. 1 lit. a) din HCL nr.279/2020, utilizarea si exploatarea locurilor de parcare de pe raza municipiului Constanta se realizeaza in exact aceleasi conditii prevazute in Regulamentul de parcare anulat, prin urmare actul administrativ a fost adoptat cu incalcarea hotararii judecatoresti sus mentionata;

29. mai mult, in anul 2019, in timp ce litigiul privind anularea Regulamentului de parcare era pe rolul instantelor, Consiliul local al municipiului Constanta a adoptat HCL nr. 78/28.02.2019 privind Politica de parcare a municipiului Constanta, document prin care instituie anumite directii, obiective si masuri referitoare la organizarea, functionarea si exploatarea locurilor de parcare din municipiul Constanta;

30. niciuna dintre masurile stabilite prin acest plan de actiune nu a fost implementata si nu se regaseste in HCL nr. 279/2020. Dimpotriva, actul administrativ contestat perpetueaza starea de nelegalitate sanctionata deja printr-o hotarare judecatoreasca definitiva, reducand practic reglementarea cadru a organizarii si functionarii parcarilor, absolut necesara in municipiul Constanta, la singurele aspecte care interesau in realitate autoritatea publica locala cat priveste parcarile, respectiv plata tarifului de parcare si sanctionarea utilizarii locului de parcare fara plata acestui tarif;

31. dovada concreta a scopului adoptarii HCL nr. 279/2020 o reprezinta faptul ca fapta contraventionala prevazuta de art. 1 alin.1 lit. b), adica „pretextul” adoptarii actului administrativ contestat, era deja reglementata printr-o hotarare de consiliu local anterioara, respectiv in art. 9 pct. 31 din HCL nr. 184/2013 modificata prin HCL nr. 215/2018. Prin urmare, nu exista nicio necesitate in adoptarea unei noi reglementari cu acelasi obiect. In realitate, scopul adoptarii HCL nr. 279/2020 a fost reglementarea contraventiei prevazuta de art. 1 lit. a), pentru care nu exista insa nicio motivare si justificare in referatul de aprobare;

32. obligatia implicita de plata a taxei/tarifului de parcare a fost instituita fara a se prevedea cuantumului acesteia;

33. astfel, in art. 1 alin. 1 lit. a) din HCL nr. 279/2020 se face vorbire despre taxa sau tariful corespunzator stabilite de catre Consiliul local prin hotarare, fara insa a se mentiona hotararea de consiliu local prin care s-a aprobat cuantumului taxei. Informatia nu se regaseste nici in preambulul HCL nr. 279/2020, in Referatul de aprobare din 13.07.2020 sau in Raportul din 21.07.2020.

34. indicarea hotararii de consiliu local prin care s-a aprobat taxa/tarifalul de parcare era absolut necesara, in conditiile in care hotararile de consiliu local, desi sunt publicate pe pagina de internet a Primariei Constanta, sunt greu de identificat daca nu se cunoaste numarul sau denumirea exacta a hotararii. Hotararile astfel publicate nu au mentiuni privind modificarea lor ulterioara, nici mentiuni referitoare la conexiunile cu alte acte administrative normative adoptate de consiliul local. Mai mult, daca hotararea de consiliu local la care se face referire in cuprinsul art. 1 alin. 1 lit. a) este HCL nr. 221/2017, aceasta nu va putea fi identificata decat cunoscand numarul acesteia, dat fiind ca nu reglementeaza exclusiv taxa/tarifalul de parcare, prin urmare nu poate fi identificata dupa denumire.

Fata de considerentele expuse, solicita admiterea actiunii si, in consecinta, anularea partiala a HCL Constanta nr. 279/2020 in ceea ce priveste art. 1 alin. 1 lit. a.

In temeiul dispozitiilor art.453 Cod procedura civila, solicita obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecata aferente prezentei cauze.

In drept, a invocat disp. art. 1 si art. 8 din Legea nr. 554/2004, Legea nr. 24/2000, OUG nr. 57/2019, art. 453 Cod procedura civila.

In dovedirea cererii, a solicitat proba cu inscrisuri, anexand la dosar copia HCL Constanta nr.279/30.07.2020; copia Referatului de aprobare nr. 106100/13.07.2020; copia Raportului nr.110723/21.07.2020; copia HCL Constanta nr. 221/2017; copia HCL Constanta nr. 297/2017; copia HCL Constanta nr.51/2019; copia Sentintei civile nr. 879/04.06.2019 pronuntata de Tribunalul Constanta in dosarul nr. 24/118/2019; copia Deciziei civile nr. 191/CA/25.03.2020

pronuntata de Curtea de Apel Constanta in dosarul nr. 24/118/2019; copia HCL nr.184/2013; copia HCL nr. 215/2018 de modificare a HCL nr. 184/2013; copia HCL nr. 78/28.02.2019 privind aprobarea documentului Politica de parcare a municipiului Constanta si extras din documentul Politica de parcare a municipiului Constanta; copia plangerii prealabile prin care a solicitat revocarea partiala a HCL nr. 279/2020; Adresa nr. R121818/10.09.2020 emisa de Primarul municipiului Constanta.

Legal citat, paratul Consiliul Local al Municipiului Constanta, in temeiul dispozitiilor art. 205 C. proc. civ., a formulat intampinare prin care a invocat exceptia lipsei calitatii procesuale active a reclamantilor si, pe cale de consecinta, respingerea cererii de chemare in judecata ca fiind formulata de persoane lipsite de calitate procesuala activa; in subsidiar, respingerea ca neintemeiata a cererii de chemare in judecata; in temeiul dispozitiilor art. 453 C. proc. civ., obligarea reclamantilor la plata catre parat a cheltuielilor de judecata ocazionate de solutionarea prezentei cauze.

La data de 30.07.2020 a fost aprobata Hotararea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 279 privind stabilirea si sanctionarea contravențiilor cu privire la utilizarea locurilor de parcare de pe raza municipiului Constanta.

HCL nr. 279/2020 a fost aprobata in baza: Referatului de aprobare al Primarului Municipiului Constanta inregistrat sub nr. 106100/13.07.2020; Avizului Comisiei de specialitate nr. 3 pentru servicii publice, comert, turism, agrement; Avizului Comisiei de specialitate nr. 5 pentru administratie publica, juridica, apararea ordinii publice, respectarea drepturilor si libertatilor cetateanului; Raportului Directiei gestionare servicii publice inregistrat sub nr. 110723/21.07.2020 si in raport de prevederile: Ordonantei Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea si functionarea serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, cu completarile si modificarile ulterioare; Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 195/2002 privind circulatia pe drumurile publice, republicata; Hotararii Guvernului nr. 1391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 195/2002 privind circulatia pe drumurile publice, cu modificarile si completarile ulterioare; Legii nr. 155/2010 a politiei locale, republicata; Ordonantei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificarile si completarile ulterioare. HCL nr. 279/2020 a fost adoptata in considerarea faptului ca este necesara si urgenta reglementarea unor contravenții si sanctiuni corelative in scopul disciplinarii si respectarii dreptului de utilizare temporara a locului de parcare ce se naste prin plata taxelor si tarifelor aferente catre bugetul local.

Potrivit informarii Directiei generale politie locala nr. 111027/22.07.2020, in perioada 25.03.2020- 22.07.2020 au fost inregistrate 466 de sesizari ce avut ca obiect ocuparea fara drept a locurilor de parcare, precum si punerea in imposibilitatea utilizarii acestora, fara ca Politia locala sa poata interveni in scopul protejarii drepturilor si intereselor persoanelor fizice si juridice platitoare de taxe si tarife pentru utilizarea temporara a locurilor de parcare.

Astfel, in conditiile in care se constata ocuparea fara drept de catre un participant la trafic a unui loc de parcare, autoritatile administratiei publice locale, in speta Directia Generala Politia Locala, erau lipsite de mijloacele de coercitie necesare sanctionarii incalcarii prevederilor legale ce au ca principal scop eliberarea locurilor de parcare.

In acest sens, s-a impus crearea instrumentului legal pentru disciplinarea modului de utilizare temporara a locurilor de parcare in acord cu hotararile autoritatii deliberative si conferirea posibilitatii Politiei locale de a interveni in mod judicios pentru restabilirea situatiei acolo unde normele sunt incalcate, concretizandu-se prin adoptarea HCL nr. 279/2020. Asadar, HCL nr. 279/2020 stabileste sanctiunile aplicabile pentru urmatoarele fapte: a) utilizarea unui loc de parcare fara achitarea taxei sau tarifului corespunzator stabilite de catre Consiliul Local al Municipiului Constanta prin hotarare; b) punerea utilizatorului de drept a unui loc de parcare in imposibilitatea de a-l folosi; c) ocuparea unui loc de parcare destinat parcarii/incarcarii autovehiculelor electrice/hybrid plug-in, cu un alt tip de autovehicul. Astfel, in ceea ce priveste faptele prevazute la lit. a) de mai sus, trebuie facuta distinctia intre tarifele de parcare si taxele de parcare, fiecare avand o reglementare diferita.

In ceea ce priveste tariful de parcare, acesta este stabilit prin HCL nr. 221/2017, modificata prin HCL nr. 297/29.09.2017 si prin HCL nr. 51/2019, care privesc aprobarea unor tarife pentru plata unor servicii de utilitati publice si conexe acestora prestate de catre Comfort Urban SRL.

Tariful de parcare astfel instituit este aferent locurilor de parcare situate pe domeniul public al municipiului Constanta, administrate de Comfort Urban SRL. Asadar, tarifele aplicate de catre operatorul Comfort Urban SRL sunt supuse aprobarii Consiliului Local al Municipiului Constanta, fiind stabilite conform HCL nr. 221/2017, modificata prin HCL nr. 297/2017 si prin HCL nr. 51/2019.

Astfel, parcarile publice cu plata cu tarif orar sunt cele situate pe domeniul public al municipiului Constanta, dar care se afla in gestiunea administratorului tramei stradale Comfort Urban SRL, iar aceste parcarile sunt prevazute in Inventarul locurilor de parcare adoptat prin HCL nr. 30/2015 si modificata prin HCL nr. 107/2015. Toate parcarile comerciale sunt gestionate de catre administratorul tramei stradale SC Comfort Urban SRL conform HCL nr. 63/2013, privind aprobarea Contractului de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat din Municipiul Constanta. Inchirierea acestor spatii cu destinatia de parcare se face pe baza unui contract conform tarifelor aprobate prin HCL nr. 221/2017 modificata prin HCL nr. 297/2017 si prin HCL nr. 51/2019.

In ceea ce priveste administratorul tramei stradale Comfort Urban SRL, acesta are calitatea de operator, potrivit art. 3 alin. (3) din OG nr. 71/2002, respectiv: „Serviciile de administrare a domeniului public si privat se realizeaza si se gestioneaza prin intermediul unor furnizori/prestatori specializati, denumiti in continuare operatori, atestati si autorizati in conditiile legii”.

Delegarea de gestiune in ceea ce priveste administrarea tramei stradale din Municipiul Constanta, inclusiv in ceea ce priveste amenajarea, intretinerea si exploatarea locurilor de parcare, s-a realizat in conformitate cu dispozitiile art. 12 si urm. din OG nr. 71/2002, si ale Regulamentului - Cadru din 15 iunie 2004 de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, dar si cu prevederile Contractului Cadru in 15 iunie 2004 de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, ambele adoptate prin HG nr. 955/2004.

Legea nr. 51/2006, aplicabila la data incheierii Contractului de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat din Municipiul Constanta, stabileste cadrul fundamental in ceea ce priveste organizarea, administrarea si exploatarea parcarilor. Legea nr. 51/2006 confera, asadar, dreptul Comfort Urban SRL de a stabili tarife de parcare ce sunt supuse aprobarii prin hotarare a Consiliului Local al Municipiului Constanta, precum si de a le practica, in sensul colectarii efective a acestora.

In acest sens, a fost adoptata HCL nr. 63/2013, privind aprobarea Contractului de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat din Municipiul Constanta. Or, potrivit acestui Contract de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat din Municipiul Constanta, art. 2.3 lit. c): „Serviciile de administrare a domeniului public si privat care au ca scop cresterea capacitatii portante a arterelor cuprind activitati specifice administrarii si intretinerii stradale, dar fara a se limita la: c) amenajarea, organizarea si exploatarea parcarilor”.

In concluzie, administratorul tramei stradale, Comfort Urban SRL, in baza Contractului de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat din Municipiul Constanta, are dreptul de a colecta tarifele de parcare, astfel cum acestea sunt stabilite prin hotararile Consiliului Local al Municipiului Constanta, in concret prin HCL nr. 221/2017, modificata prin HCL nr. 297/2017 si prin HCL nr. 51/2019.

Pe cand in ceea ce priveste taxa de rezervare a unui loc de parcare, aceasta este instituita prin Anexa nr. 10 la HCL nr. 138/2019 privind stabilirea impozitelor si taxelor locale la nivelul municipiului Constanta in anul 2020, in temeiul art. 486 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal.

Taxa de rezervare a unui loc de parcare este datorata pentru parcarile de resedinta, respectiv parcarile amenajate in apropierea imobilelor ce sunt utilizate de locatari/propietari. Acestea sunt

prevazute in Inventarul locurilor de parcare adoptat prin HCL nr. 30/2015 modificat prin HCL nr. 107/2015 si sunt alocate riveranilor.

Taxele datorate pentru parcarile de resedinta sunt stabilite prin hotararile anuale de impozite si taxe instituite in temeiul Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal.

Or, potrivit dispozitiilor art. 494 alin. (9) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, „Celelalte taxe locale prevazute la art. 486, precum si amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv ori unde trebuie inmatriculat vehiculul lent”.

Dreptul administratiei publice locale de a stabili taxa de parcare rezulta si din Legea nr. 273/2006 privind finantele publice locale, astfel: art. 20 alin. (1) lit. b): „Autoritatile administratiei publice locale au urmatoarele competente si responsabilitati in ceea ce priveste finantele publice locale: b) stabilirea, constatarea, controlul, urmarirea si incasarea impozitelor si taxelor locale, precum si a oricaror alte venituri ale unitatilor administrativ-teritoriale, prin compartimente proprii de specialitate, in conditiile legii”; art. 27: „Impozitele si taxele locale se aproba de consiliile locale, judetene si de Consiliul General al Municipiului Bucuresti, dupa caz, in limitele si in conditiile legii”; art. 30 alin. (1) si (2): „Pentru functionarea unor servicii publice locale, create in interesul persoanelor fizice si juridice, consiliile locale, judetene si Consiliul General al Municipiului Bucuresti, dupa caz, aproba taxe speciale. (2) Cuantumul taxelor speciale se stabileste anual, iar veniturile obtinute din acestea se utilizeaza integral pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru infiintarea serviciilor publice de interes local, precum si pentru finantarea cheltuielilor curente de intretinere si sanctionare a acestor servicii”.

Asadar, in raport de toate aceste dispozitii legale, a fost adoptata HCL nr. 138/2019, privind stabilirea impozitelor si taxelor locale la nivelul municipiului Constanta in anul 2020, care in Anexa nr. 10 stabileste cuantumul acestei taxe de parcare.

Prin HCL nr. 279/2020 sunt prevazute sanctiunile aplicabile, printre altele, in ceea ce priveste utilizarea unui loc de parcare fara plata tarifului de parcare, ori a taxei de parcare, astfel cum acestea au fost reglementate conform celor prezentate in detaliu mai sus.

Prin cererea de chemare in judecata ce formeaza obiectul prezentei cauze, reclamantii au solicitat anulara HCL nr. 279/2020, avand in vedere ca, in opinia acestora, exista mai multe motive care atrag nelegalitatea hotararii in discutie.

Atat HCL nr. 279/2020, cat si intreaga documentatie care a stat la baza emiterii acesteia, sunt depuse la dosarul cauzei.

Cu privire la exceptia lipsei calitatii procesuale active a reclamantilor, a aratat ca este unanim recunoscut in doctrina si in jurisprudenta faptul ca, potrivit regulilor procesual civile, reclamantul este cel care trebuie sa justifice atat calitatea procesuala activa, cat si pe cea pasiva, iar calitatea procesuala activa presupune existenta unei identitati intre persoana reclamantului si cel care este titularul dreptului afirmat.

In materia dreptului administrativ, exista reglementari speciale cu privire la persoana care poate avea calitatea de reclamant in cadrul actiunii.

In acest sens, sunt dispozitii relevante in Legea nr. 554/2004: art. 1 alin. (1): „Orice persoana care se considera vatamata intr-un drept al sau ori intr-un interes legitim, de catre o autoritate publica, printr-un act administrativ sau prin nesolutionarea in termenul legal a unei cereri, se poate adresa instantei de contencios administrativ competente, pentru anulara actului, recunoasterea dreptului pretins sau a interesului legitim si repararea pagubei ce i-a fost cauzata. Interesul legitim poate fi atat privat, cat si public”; art. 8 alin. (1): „Persoana vatamata intr-un drept recunoscut de lege sau, intr-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemultumita de raspunsul primit la plangerea prealabila sau care nu a primit niciun raspuns in termenul prevazut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanta de contencios administrativ competente, pentru a solicita anulara in tot sau in parte a actului, repararea pagubei cauzate si, eventual, reparatii pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instantei de contencios administrativ si cel care se considera vatamat intr-un drept sau interes legitim al sau prin nesolutionarea in termen sau prin refuzul nejustificat de solutionare a unei cereri, precum si prin refuzul de efectuare a unei anumite operatiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim”.

In legatura cu „interesul legitim”, Legea nr. 554/2004 reglementeaza atat notiunea de interes legitim privat, care, potrivit art. 2 lit. p) din actul normativ mentionat, reprezinta „posibilitatea de a pretinde o anumita conduita, in considerarea realizarii unui drept subiectiv viitor si previzibil, prefigurata”, cat si notiunea de interes legitim public, definita la art. 2 lit. r) din acelasi act normativ ca fiind „interesul care vizeaza ordinea de drept si democratia constitutionala, garantarea drepturilor, libertatilor si indatoririlor fundamentale ale cetatenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competentei autoritatilor publice”.

In ceea ce priveste subiectele de drept privat, in calitate de titulari ai actiunii in contencios administrativ, respectiv persoanele fizice si persoanele juridice de drept privat, art. 8 alin. (11) din Legea nr. 554/2004 impune regula potrivit careia: „pot formula cereri prin care invoca apararea unui interes legitim public numai in subsidiar, in masura in care vatamarea interesului legitim public decurge logic din incalcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat”.

Din coroborarea textelor legale citate, rezulta ca titularul actiunii in contencios administrativ, care poate dovedi calitatea procesuala activa - conditie a carei neindeplinire determina respingerea actiunii -, este persoana vatamata intr-un drept recunoscut de lege sau intr-un interes legitim.

In ipoteza din prezenta cauza, in care titularii actiunii sunt subiecte de drept privat, se impune ca reclamantii — fiecare dintre acestia - sa dovedeasca faptul ca a avut loc o incalcare a drepturilor sau intereselor private ale fiecaruia dintre acestia si, ulterior, sa dovedeasca vatamarea interesului legitim public, ce ar decurge din actului administrativ atacat.

Din simpla lecturare a cererii de chemare in judecata ce formeaza obiectul dosarului mai sus rubricat, se poate observa ca reclamantii nu au calitatea procesuala activa pentru promovarea prezentului demers judiciar, respectiv solicitarea de anulare a HCL nr. 279/2020.

Din analiza coroborata a tuturor pretinselor motive de nelegalitate invocate, rezulta ca, in realitate, reclamantii nu justifica niciun interes sau drept legitim privat vatamat si nici - in subsidiar, dupa cum impune Legea nr. 554/2004 — vatamarea unui interes legitim public.

In practica judiciara s-a statuat in sensul celor invocate mai sus.

In acest sens, a mentionat Decizia definitiva nr. 1336/20151 pronuntata de Curtea de Apel Cluj — Sectia a II -a civila, de contencios administrativ si fiscal, in dosarul nr. 1516/117/2014.

Totodata, a depus la dosar Decizia nr. 8/2020 pronuntata de ICCJ, referitoare la interpretarea si aplicarea unitara a dispozitiilor art. 1 alin. 1, art. 2 alin. 1 lit. a), r) si s) si art. 8 alin. V si alin. 12 din Legea nr. 554/2004.

Dezlegarea data chestiunilor de drept prin Recursul in Interesul Legii sunt obligatorii de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, conform prevederilor art. 517 alin. (4) C. proc. civ. Decizia RIL nr. 8/2020 a fost publicata in Monitorul Oficial nr. 580 la data de 2 iulie 2020.

In materia dreptului administrativ (care se completeaza cu prevederile din Codul de procedura civila, conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 554/2004), cererea formulata de o persoana de drept privat, in fata instantei de contencios administrativ este admisibila doar daca se face dovada folosului practic urmarit si, corelativ, a incalcarii unui drept subiectiv/interes legitim.

Din cuprinsul cererii de chemare in judecata, se poate observa ca ceea ce sustin reclamantii se subsumeaza, cel mult, exclusiv interesului legitim public, astfel cum acesta este definit la art. 2 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 554/2004, respectiv „interesul care vizeaza ordinea de drept si democratia constitutionala, garantarea drepturilor, libertatilor si indatoririlor fundamentale ale cetatenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competentei autoritatilor publice”.

Prin urmare, invocarea unui interes legitim reprezinta o conditie esentiala pentru formularea cererii de chemare in judecata. Legiuitorul nu permite promovarea actiunilor in contencios administrativ pentru apararea unui interes legitim public, decat in subsidiar, in masura in care vatamarea interesului legitim public decurge din incalcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat. In ceea ce priveste folosul practic urmarit prin declansarea procedurii judiciare, acesta trebuie dovedit de cel care recurge la actiune. Reclamantii invoca, pe cale principala, lezarea unui drept de interes public, fara a face dovada ca vatamarea interesului legitim public ar decurge din incalcarea dreptului subiectiv sau interesului legitim privat al acestora.

Avand in vedere ca HCL nr. 279/2020 priveste stabilirea unor sanctiuni aplicabile utilizatorilor locurilor de parcare de pe teritoriul municipiului Constanta, rezulta ca reclamantii, in mod special Asociatia C A si Asociatia L Pentru D C, dar si reclamantul C B, au obligatia de a-si dovedi calitatea lor de utilizatori.

Or, in spiritul HCL nr. 279/2020, calitatea de utilizatori apartine persoanelor fizice sau juridice inscrise in certificatul de inmatriculare/inregistrare, care au in proprietate sau care, dupa caz, folosesc in baza unui drept legal vehicule inmatriculate/inregistrate in Romania sau in alte state. Prin urmare, pentru a dovedi interesul lor privat, reclamantii au obligatia de a face dovada faptului ca sunt proprietarii unui autovehicul sau ca folosesc, in baza unui drept legal, un vehicul inmatriculat/inregistrat in Romania sau in alte state. In caz contrar, ne-am afla in situatia in care reclamantii ar solicita anularea unui act administrativ care nu produce efecte fata de acestia, intrucat, din moment ce nu sunt proprietarii unui autovehicul si nici nu detin un drept legal privind folosirea unui autovehicul, acestia in mod logic nu pot fi sanctionati conform HCL nr. 279/2020.

Avand in vedere toate considerentele expuse, solicita a se constata ca in raport de prevederile legale si de prevederile Deciziei RIL nr. 8/2020, reclamantii nu au facut dovada interesului lor privat, care trebuie sa fie subsidiar invocarii interesului legitim privat, astfel ca cererea este lipsita de interes. Or, interesul, in spiritul Legii nr. 554/2004, reprezinta chiar una dintre conditiile pentru dovedirea calitatii procesuale active.

Pentru toate aceste considerente, solicita admiterea exceptiei lipsei calitatii procesuale active a reclamantilor si, pe cale de consecinta, respingerea cererii de chemare in judecata ca fiind formulata de persoane lipsite de calitate procesuala pasiva.

A mai aratat ca cererea de chemare in judecata este neintemeiata.

Un prim pretins motiv de nelegalitate invocat de reclamanti este reprezentat de faptul ca prin HCL nr. 279/2020 si nici prin alta norma anterioara nu ar fi fost reglementata obligatia de plata a unei taxe de rezervare a unui loc de parcare/unui tarif de parcare pe perioada limitata.

In ciuda celor afirmate de reclamanti, la data adoptarii HCL nr. 279/2020, existau hotarari ale Consiliului Local al Municipiului Constanta care stabileau obligatia de plata a taxelor si tarifelor de parcare. Spre exemplu, tarifele aferente locurilor de parcare pe perioada limitata situate pe domeniul public al municipiului Constanta, inclusiv obligatia de plata a acestora, au fost instituite prin HCL nr. 221/2017 privind aprobarea unor tarife pentru plata unor servicii de utilitati publice si conexe acestora prestate de catre Confort Urban SRL, modificata prin HCL nr. 297/2017 si prin HCL nr. 51/2019 si se aplica parcarilor cu tarif orar, celor mixte si comerciale.

De asemenea, prin Anexa nr. 10 a HCL nr. 138/2019 privind stabilirea impozitelor si taxelor locale la nivelul municipiului Constanta, in anul 2020, in temeiul art. 486 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, a fost instituita taxa rezervare loc parcare ca taxa locala, in vederea utilizarii spatiilor cu destinatia de parcare, situate pe domeniul public al municipiului Constanta.

Aceste hotarari de consiliu, respectiv HCL nr. 221/2017, HCL nr. 297/2017, HCL nr. 51/2019, cat si HCL nr. 138/2019, sunt in vigoare, produc efecte depline, nefiind anulate sau suspendate de nicio instanta de judecata.

In privinta faptului ca in preambulul HCL nr. 279/2020, ori in cuprinsul Raportului nr. 110723/21.07.2020 sau Referatului de aprobare nr. 106100/13.07.2020, nu ar fi mentionat vreun act normativ prin care sa se fi instituit aceasta obligatia de plata a unei taxe de rezervare a unui loc de parcare/unui tarif de parcare, acesta nu reprezinta un veritabil motiv de nelegalitate a actului contestat.

Obligatia privind motivarea unei hotarari de consiliu local este prevazut la art. 136 alin. (3) din Codul administrativ, potrivit caruia: „Proiectele de hotarari ale consiliului local insotite de referatele de aprobare ale acestora si de alte documente de prezentare si de motivare se inregistreaza si se transmit de secretarul general al unitatii/subdiviziunii administrativ-teritoriale: a) compartimentelor de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului in vederea analizei si intocmirii rapoartelor de specialitate; b) comisiilor de specialitate ale consiliului local in vederea dezbaterii si intocmirii avizelor”.

Asadar, nu este instituita nicio obligatie de precizare in preambulul HCL nr. 279/2020 sau in cuprinsul Raportului nr. 110723/21.07.2020 sau Referatului de aprobare nr. 106100/13.07.2020

care sunt actele normative in baza carora s-a stabilit obligatia de plata a unei taxe de rezervare a unui loc de parcare/unui tarif de parcare.

Oricum, HCL nr. 279/2020 este temeinic motivata, in preambulul acesteia fiind mentionate actele normative in temeiul carora a fost adoptata. Totodata, este motivata necesitatea adoptarii HCL nr. 279/2020, atat prin Raportul nr. 110723/21.07.2020, cat si prin Referatul de aprobare nr. 106100/13.07.2020.

Astfel, HCL nr. 279/2020 a fost adoptata ca urmare a faptului ca prin Decizia nr. 191/2020 pronuntata de Curtea de Apel Constanta, Sectia a II-a Civila, de Contencios Administrativ si Fiscal, in dosarul nr. 24/118/2019, au fost anulate in integralitate prevederile HCL nr. 235/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta, ajungandu-se in situatia in care cei ce achita taxele sau tarifele aferente ocuparii unui loc de parcare sa nu poata beneficia efectiv de acesta. Astfel, in conditiile in care se constata ocuparea fara drept a unui loc de parcare, autoritatile administratiei publice locale, in speta Directia Generala Politia Locala, erau lipsiti de mijloacele de coercitie necesare sanctionarii incalcarii prevederilor legale ce au ca principal scop eliberarea locurilor de parcare. In acest sens, dupa anularea HCL 235/2018, inclusiv pe perioada starii de urgenta si a celei de alerta, cand valorile de trafic au fost considerabil reduce, au fost semnalate catre Directia Generala Politia Locala aproximativ 466 sesizari legate de ocuparea abuziva si punerea utilizatorului de drept a unui loc de parcare in imposibilitatea de a-l folosi. La acestea se adauga si solicitarile formulate de asociatiile de proprietari transmise Biroului Siguranta Circulatiei Urbane si Parcari, cu ocazia sistematizarii si repartizarii locurilor de parcare.

Prin urmare, este limpede ca necesitatea adoptarii HCL nr. 279/2020 este temeinic motivata, astfel ca argumentul invocat de catre reclamanti este vadit neintemeiat. Referitor la argumentul reclamantilor potrivit caruia prin HCL nr. 221/2017, modificata prin HCL nr. 297/2017 si prin HCL nr. 51/2019, nu s-ar fi instituit si obligatia de plata a tarifului de parcare, ci doar cuantumul acestuia, astfel ca, in opinia reclamantilor, HCL nr. 221/2017 este ineficace, a aratat ca este profund neintemeiata.

Obligatia de plata a tarifului de parcare rezulta in mod direct din HCL nr. 221/2017, mai exact stabilirea cuantumului tarifului de parcare are ca si consecinta indisolubila obligatia de achitare a acestuia. Acelasi este rationamentul si in ceea ce priveste obligatia de plata a taxei de parcare, stabilita prin HCL nr. 138/2019. Cu alte cuvinte, simpla organizare a unor locuri de parcare si instituirea unor taxe/tarife aferente utilizarii acestora determina in mod evident obligatia tuturor persoanelor de plata a acestora. Iar prin HCL nr. 279/2020 in mod logic s-a dispus reglementarea unor sanctiuni in situatia incalcarii obligatiei de plata stabilite conform HCL nr. 221/2017, respectiv 138/2019.

Asadar, aplicand in mod coroborat HCL nr. 221/2017, respectiv 138/2019 si HCL nr. 279/2020, rezulta ca la nivelul municipiului Constanta este instituita obligatia de plata a taxelor/tarifelor de parcare, sub sanctiunea aplicarii amenzii contraventionale.

Mai mult decat atat, obligatia de plata a taxelor locale este prevazuta chiar de Constitutia Romaniei la art. 56 alin. (1), astfel: „Cetatenii au obligatia sa contribuie, prin impozite si prin taxe, la cheltuielile publice”. Astfel ca aceasta obligatie de plata, in ciuda celor sustinute de reclamanti, nu trebuie sa fie mentionata in mod expres in HCL nr. 279/2020, ori in HCL nr. 221/2017, respectiv in HCL nr. 138/2019, intrucat obligatia rezulta atat din Constitutia Romaniei, cat si din Codul fiscal. Or, simpla stabilire a cuantumului unor taxe si tarife de parcare determina in mod automat obligatia de plata, aceasta fiind insasi ratiunea si scopul pentru care sunt reglementate.

Totodata, referitor la tariful de parcare pe perioada limitata, Confort Urban SRL, in baza Contractului de delegare de gestiune si in baza hotararilor Consiliului Local al Municipiului Constanta, este obligata atat sa incaseze tariful de parcare, cat si sa informeze cetatenii, prin afisarea de panouri, cu privire la obligatia de plata a acestuia.

Asadar, din insasi obligatia de informare prin panouri, rezulta si obligatia de plata a utilizatorilor. Orice alta interpretare goleste de continut hotararile Consiliului Local al Municipiului Constanta prin care este reglementat tariful de parcare.

In acest sens, trebuie avute in vedere si normele de interpretare legislativa, respectiv: art. 9 alin. (1) C. civ., conform caruia „Cel care a adoptat norma civila este competent sa faca si interpretarea ei oficiala”; art. 14 alin. (1) C. civ., conform caruia „Orice persoana fizica sau juridica trebuie sa isi exercite drepturile si sa isi execute obligatiile civile cu buna-credinta, in acord cu ordinea publica si bunele moravuri”.

Chiar si in situatia in care am accepta, prin absurd, ca niciuna dintre hotararile Consiliului Local al Municipiului Constanta nu prevede in mod expres obligatia de plata, urmeaza a se aplica principiul fundamental de drept, potrivit caruia actus interpretandus este potius ut valeat quam ut pereat — actul trebuie interpretat in intelesul in care el poate produce efecte, nu in a-l lasa fara niciun efect. De asemenea, trebuie avuta in vedere si interpretarea sistematica, mai exact despre determinarea sensului normei in contextul ansamblului normelor de drept cu care aceasta se afla intr-o relatie obiectiva. Intr-o astfel de interpretare, norma respectiva nu trebuie privita in mod izolat, ci ca o componenta a ierarhiei unitare in contextul mai larg, interpretarea facanduse pomind de la acest context.

Hotararile Consiliului Local al Municipiului Constanta prin care au fost stabilite taxele si tarifele de parcare se analizeaza si se aplica prin coroborare cu dispozitiile in baza carora acestea au fost edictate din Constitutia Romaniei, din Codul fiscal etc. In acelasi timp, trebuie avuta in vedere si interpretarea teleologica, in functie de obiectivul urmarit prin reglementare. La fel ca interpretarea sistematica, trebuie determinat sensul normei in contextul ansamblului normelor de drept, cu care se afla intr-un raport obiectiv. Pornind de la textul normei, in centrul atentiei se afla problema aprecierii interesului pentru norma respectiva, adica trebuie determinat scopul obiectiv al normei. Iar aceasta determinare a scopului normei trebuie sa fie valabila pentru prezent, adica sa fie pusa in aplicare in mod efectiv. Indiferent de modalitatea de interpretare, in niciun caz nu se poate retine ca emitentul a adoptat o norma care sa nu fie pusa ulterior in aplicare. HCL nr. 221/2017, respectiv HCL nr. 138/2019 au avut ca scop stabilirea unor tarife si taxe de parcare, cu scopul de a fi colectate si nicidecum doar de a fi enumerate. Asadar, orice interpretare contrara a hotararilor Consiliului Local al Municipiului Constanta contravine atat normelor de interpretare legislativa, cat si scopului pentru care a fost adoptat.

Referitor la sustinerea reclamantilor, in sensul nemotivarii necesitatii adoptarii art. 1 alin. (1) lit. a) din HCL nr. 279/2020, a aratat ca, contrar celor afirmate prin cererea de chemare in judecata, necesitatea adoptarii nu numai a art. 1 alin. (1) lit. a) din HCL nr. 279/2020, dar a tuturor articolelor din HCL nr. 279/2020 este motivata prin Raportul nr. 110723/21.07.2020 si Referatul de probare nr. 106100/13.07.2020. Or, adoptarea HCL nr. 279/2020 a survenit ca urmare a anularii HCL nr. 235/2018 prin Decizia nr. 191/2020 pronuntata de Curtea de Apel Constanta, Sectia a II-a Civila, de Contencios Administrativ si Fiscal, in dosarul nr. 24/118/2019, organele administratiei publice locale ajungand in imposibilitatea de a aplica sanctiuni in situatia nerespectarii tuturor dispozitiilor din HCL nr. 221/2017, precum si din HCL nr. 138/2019, deci nu numai a faptei de a ocupa un loc de parcare fara achitarea unui abonament/unei taxe anuale, ci si a faptei de a nu achita tarif de parcare pentru o perioada limitata.

Referitor la critica reclamantilor cu privire la mentionarea in cuprinsul Referatului de aprobare nr. 106100 din data de 13.07.2020 a unei informari din partea Directiei Politia Locala din data de 22.07.2020, aceasta nu reprezinta decat o eroare materiala, care nu atrage, sub nicio forma, nelegalitatea HCL nr. 279/2020. Pretinsa incalcare a dispozitiilor Legii nr. 24/2000 invocate de catre reclamanti este de aceasta data nemotivata. Reclamantii nu inteleg sa indice in concret care sunt pretinsele incalcari ale dispozitiilor legale din Legea nr. 24/2000. Acestia nu fac decat sa invoce, in mod generic, dispozitiile art. 30 si 31 din Legea nr. 24/2000. HCL nr. 279/2020 respecta atat dispozitiile din Codul administrativ referitoare la motivarea si modalitatea de adoptare a unei hotarari de consiliu local, cat si dispozitiile din Legea nr. 24/2000, avand la baza, in acest sens, Raportul nr. 110723/21.07.2020 si Referatul de aprobare nr. 106100/13.07.2020, astfel cum dispune art. 30 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 24/2000.

Mai departe, reclamantii invoca drept presupus motiv de nelegalitate faptul ca nu ar fi fost respectate dispozitiile art. 7 alin. (1) — (9) din Legea nr. 52/2003. Or, HCL nr. 279/2020 a fost

adoptata in temeiul dispozitiilor art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 care prevede exceptia de la regula reglementata la dispozitiile invocate de catre reclamanti.

Astfel, conform art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003: „(13) In cazul reglementarii unei situatii care, din cauza circumstantelor sale exceptionale, impune adoptarea de solutii imediate, in vederea evitarii unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptarii in procedura de urgenta prevazuta de reglementarile in vigoare”.

Or, circumstantele exceptionale au fost motivate de faptul ca, urmare a anularii in integralitate a prevederilor HCL 235/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta, s-a ajuns in situatia in care cei ce achita taxele sau tarifele aferente ocuparii unui loc de parcare sa nu poata beneficia efectiv de acesta, coroborat cu faptul ca inclusiv pe perioada starii de urgenta si a celei de alerta, cand valorile de trafic au fost considerabil reduse, au fost semnalate catre Directia Generala Politia Locala aproximativ 466 sesizari legate de ocuparea abuziva si punerea utilizatorului de drept a unui loc de parcare in imposibilitatea de a-l folosi, la care se adauga si solicitarile formulate de asociatiile de proprietari transmise Biroului Siguranta Circulatiei Urbane si Parcari, cu ocazia sistematizarii si repartizarii locurilor de parcare.

In aceste conditii, a devenit imperioasa adoptarea HCL nr. 279/2020 in cel mai scurt timp, pentru evitarea consecintelor nefavorabile asupra interesului public.

In plus, nu ne putem raporta la sesizarile efectuate in cursul anului anterior, astfel cum sustin reclamantii, intrucat la acel moment era in vigoare HCL nr. 235/2018, astfel ca nu s-ar fi putut pune in discutie necesitatea adoptarii unei hotarari de consiliu local in conditiile art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003.

In ceea ce priveste motivul de nelegalitate referitor la pretinsa incalcare a dispozitiilor Deciziei nr. 191/2020, este, de asemenea, neintemeiat, intrucat HCL nr. 279/2020, spre deosebire de HCL nr. 235/2018, vizeaza doar sanctiunile aplicabile in caz de neplata a taxei/tarifului de parcare. Or, prin HCL nr. 235/2018 au fost reglementate mai multe aspecte, inclusiv taxele de parcare, modificarea taxei de parcare, organizarea parcarilor etc, deci aspecte care nu sunt cuprinse in sfera de reglementare a HCL nr. 279/2020, pentru a se retine ca acest din urma act administrativ este in contradictie cu dispozitiile Deciziei nr. 191/2020.

Reclamantii reiau argumentul potrivit caruia prin HCL nr. 279/2020 nu este stabilita taxa/tariful de parcare. Tariful de parcare este stabilit prin HCL nr. 221/2017, modificata prin HCL nr. 297/2017 si prin HCL nr. 51/2019, iar taxa de parcare prin HCL nr. 138/2019.

Aceste acte administrative se aplica pentru parcarile cu tarif orar, cele mixte si parcarile comerciale, iar pentru parcarile de resedinta a fost instituita taxa rezervare loc parcare al carui quantum este stabilit prin hotararile Consiliului Local al Municipiului Constanta privind impozitele si taxele anuale. Quantumul si destinatia bugetara a acestor tarife si taxe nu constituie obiectul HCL 279/2020, inasa acestea constituie venit la bugetul local, asa cum rezulta din dispozitiile art. 24 alin. (12) Regulamentul cadru de organizare si functionare a serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local din 15.06.2004 aprobat prin HG nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementarilor-cadru de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea si functionarea serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, in baza carora a fost adoptat actul administrativ a carui suspendare se solicita, conform carora: „(12) Parcarea autovehiculelor pe caile de circulatie este permisa numai cu avizul organelor de reglementare a circulatiei rutiere si in conditiile stabilite impreuna cu autoritatea administratiei publice locale. Spatiile in care se permite parcarea vor fi identificate prin marcaje speciale. Sumele incasate drept taxe pentru parcare vor fi varsate la bugetul local”.

Avand in vedere aceste aspecte, solicita, in principal, admiterea exceptiei lipsei calitatii procesuale active a reclamantilor si, pe cale de consecinta, respingerea cererii de chemare in judecata ca fiind formulata de persoane lipsite de calitate procesuala activa; in subsidiar, respingerea ca neintemeiata a cererii de chemare in judecata.

Totodata, in temeiul dispozitiilor art. 453 C. proc. civ., solicita obligarea reclamantilor la plata catre parat a cheltuielilor de judecata ocazionate de solutionarea prezentei cauze.

In drept, a invocat disp. art. 205 C. proc. civ., precum si toate textele de lege la care a facut referire in intampinare.

In dovedirea sustinerilor, a solicitat proba cu inscrisurile la care a facut referire, precum si a oricaror altor probe a caror necesitate va rezulta din dezbateri.

Instanta a incuviintat proba cu inscrisurile depuse la dosar.

Analizand actele si lucrarile dosarului, instanta retine urmatoarele:

Prin cererea inregistrata sub nr. 5915/118/2020 pe rolul Tribunalului Constanta, reclamantii ASOCIATIA L PENTRU D C, ASOCIATIA C A si C B, in temeiul art. 1 si 8 din Legea nr. 554/2004, au chemat in judecata pe paratul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANTA, pentru ca prin hotararea ce o va pronunta, in baza probatoriilor administrate in contradictoriu, instanta sa dispuna anularea in parte a Hotararii Consiliului Local Constanta nr. 279/30.07.2020 privind stabilirea si sanctionarea contravențiilor cu privire la utilizarea locurilor de parcare de pe raza municipiului Constanta, in ceea ce priveste art. 1 alin. 1 lit. a; obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecata.

Cu privire la exceptia lipsei calitatii procesuale active a reclamantilor, instanta retine ca este nefondata, urmand a o respinge ca nefondata, pentru urmatoarele considerente:

Se retine ca un act administrativ poate fi anulat numai dacă și sub condiția în care se dovedește că a produs reclamantului o vătămare într-un drept ori într-un interes legitim potrivit art.1 alin.1 și 2 din Legea nr.554/2004, prevederi legale ce consacra contenciosul subiectiv.

Conform disp. art.52 din Legea fundamentală, cât și normelor de ansamblu instituite de Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, acțiunea în contencios administrativ poate fi promovată de orice persoană interesată ale cărei drepturi sau interese legitime au fost vătămăte printr-un act administrativ nelegal sau prin refuzul unei autorități administrative de a-i soluționa o cerere legitimă.

Astfel, reclamant poate fi, ca regulă generală, în sensul art.1 alin.1 și 2 din Legea nr.554/2004, orice persoană, fizică sau juridică, dacă îndeplinește condiția de a se considera vătămăta într-un drept ori într-un interes legitim, printr-un act administrativ, tipic sau asimilat, adresat ei însăși sau altui subiect de drept.

Prevederile legale mai sus citate consacra o categorie a contenciosului subiectiv, în sensul că un act administrativ poate fi anulat numai dacă și sub condiția în care se dovedește că a produs reclamantului o vătămare într-un drept ori într-un interes legitim.

Vătămarea interesului se apreciază prin raportare la noțiunea de interes legitim privat în cadrul contenciosului subiectiv, deoarece conform art.2 alin.1 lit. p) din Legea nr.554/2004, prin interes legitim privat se înțelege posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat.

Se reține, astfel, că acțiunile persoanelor fizice se pot întemeia, ca regulă, pe încălcarea drepturilor subiective sau a intereselor legitime legate de aceste drepturi.

Însă, în mod excepțional, legea lasă posibilitatea ca să nu fie declarate inadmisibile nici cererile unei persoane fizice care au drept temei încălcarea unui interes legitim public, cu condiția ca afirmarea încălcării acestuia să aibă un caracter subsidiar față de invocarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim privat, în condițiile art. 8 alin.1 indice1 și alin.1 indice2 din Legea nr.554/2004, întrucât interesul legitim public reprezintă conform art.2 alin.1 lit.r) din Legea nr.554/2004, interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice.

Prin urmare, reclamantii în calitatea lor de persoane fizice ori grup de persoane fizice, fără personalitate juridică, nu pot acționa ca atare în contenciosul administrativ subiectiv decât dacă și sub condiția în care dovedesc că sunt titulari al unor drepturi subiective sau interese legitime private (art.2 alin.1 lit. a) din Legea contenciosului administrativ) și ca atare nu pot formula o acțiune în contencios obiectiv, respectiv de a cere anularea unui act administrativ pornind de la premisa lezării unui interes legitim public, decât dacă și sub condiția în care probează că vătămarea interesului legitim public exhibit decurge logic (ca o consecință, există deci un raport de cauzalitate) din

încălcarea dreptului subiectiv sau interesului legitim privat (art. 8 alin. 1 indice 1 din Legea nr. 554/2004 și pe larg considerentele pertinente evocate în decizia nr.66/2009 a Curții Constituționale a României).

Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, astfel cum a fost modificată și completată, definește în prezent la art.2 alin.1 următoarele noțiuni: „a) persoană vătămată – orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate; s) organisme sociale interesate – structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative; p) interes legitim privat – posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat; r) interes legitim public – interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice”.

Mai mult, disp. art. 8 din Legea nr. 554/2004 arată că „(1 indice1) Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat. (1 indice 2) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), acțiunile întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public pot avea ca obiect numai anularea actului sau obligarea autorității pârâte să emită un act sau un alt înscris, respectiv să efectueze o anumită operațiune administrativă, sub sancțiunea penalităților de întârziere sau a amenzii, prevăzute la art. 24 alin. (2)”.

În speta, însă, HCL nr.279/2020 vizează inclusiv reclamantele Asociația C A și Asociația L pentru D C, în calitate de prezumtivi proprietari de autovehicule și în egală măsură, vizează reclamantul C B și ceilalți membri ai celor două asociații, în calitate de proprietari de autovehicule și conducători auto, prin urmare prezumtivi utilizatori ai locurilor de parcare de pe raza municipiului Constanța.

Mai mult, din înscrisurile depuse la dosar, rezulta ca reclamantul C B a fost sancționat contravențional în baza HCL nr.279/2020, iar împotriva procesului verbal de contravenție am formulat plângere, ce face obiectul dosarului nr. 22561/212/2020 al Judecătoriei Constanța.

În acest context, contrar susținerilor pârâtului, se retine ca, în speta, reclamantul nu a invocat „lezarea unui drept de interes public”, ci vătămarea proprie înregistrată ca efect al adoptării HCL nr.279/2020, vătămarea dedusă atât din calitatea sa, cât și a membrilor asociațiilor reclamante, de potențiali utilizatori ai locurilor de parcare de pe raza municipiului Constanța.

Cu privire la fondul cauzei, instanța retine următoarele:

La data de 30.07.2020 a fost aprobată Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Constanța nr. 279 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor cu privire la utilizarea locurilor de parcare de pe raza municipiului Constanța, în baza: Referatului de aprobare al Primarului Municipiului Constanța înregistrat sub nr. 106100/13.07.2020; Avizului Comisiei de specialitate nr. 3 pentru servicii publice, comerț, turism, agrement; Avizului Comisiei de specialitate nr. 5 pentru administrație publică, juridică, apărarea ordinii publice, respectarea drepturilor și libertăților cetățeanului; Raportului Direcției gestionare servicii publice înregistrat sub nr. 110723/21.07.2020 și în raport de prevederile: Ordonanței Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, cu completările și modificările ulterioare; Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată; Hotărârii Guvernului nr. 1391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările și completările ulterioare; Legii nr. 155/2010 a poliției locale, republicată; Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu

modificarile si completariile ulterioare. HCL nr. 279/2020 a fost adoptata in considerarea faptului ca este necesara si urgenta reglementarea unor contraventii si sanctiuni corelative in scopul disciplinarii si respectarii dreptului de utilizare temporara a locului de parcare ce se naste prin plata taxelor si tarifelor aferente catre bugetul local.

Una din justificarile adoptarii hotararii consta in faptul ca, potrivit informarii Directiei generale politia locala nr. 111027/22.07.2020, in perioada 25.03.2020 - 22.07.2020 au fost inregistrate 466 de sesizari ce avut ca obiect ocuparea fara drept a locurilor de parcare, precum si punerea in imposibilitatea utilizarii acestora, fara ca Politia locala sa poata interveni in scopul protejarii drepturilor si intereselor persoanelor fizice si juridice platitoare de taxe si tarife pentru utilizarea temporara a locurilor de parcare, in conditiile in care se constata ocuparea fara drept de catre un participant la trafic a unui loc de parcare, autoritatile administratiei publice locale, in speta Directia Generala Politia Locala, fiind lipsite de mijloacele de coercitie necesare sanctionarii incalcarii prevederilor legale ce au ca principal scop eliberarea locurilor de parcare.

In acest context, s-a urmarit crearea instrumentului legal pentru disciplinarea modului de utilizare temporara a locurilor de parcare in acord cu hotararile autoritatii deliberative si conferirea posibilitatii Politiei locale de a interveni in mod judicios pentru restabilirea situatiei acolo unde normele sunt incalcate, concretizandu-se prin adoptarea HCL nr. 279/2020.

La data de 11.08.2020, reclamantii au formulat plangere prealabila impotriva HCL Constanta nr. 279/30.07.2020 conform art.7 alin. 1 si alin. 11 din Legea nr. 554/2004, prin care au solicitat revocarea partiala a acesteia in ceea ce priveste art. 1 alin. 1 lit. a).

Instanta retine ca HCL nr. 279/2020 stabileste sanctiunile aplicabile pentru urmatoarele fapte: a) utilizarea unui loc de parcare fara achitarea taxei sau tarifului corespunzator stabilite de catre Consiliul Local al Municipiului Constanta prin hotarare; b) punerea utilizatorului de drept a unui loc de parcare in imposibilitatea de a-l folosi; c) ocuparea unui loc de parcare destinat parcarii/incarcarii autovehiculelor electrice/hybrid plug-in, cu un alt tip de autovehicul. Astfel, in ceea ce priveste faptele prevazute la lit. a) de mai sus, trebuie facuta distinctia intre tarifele de parcare si taxele de parcare, fiecare avand o reglementare diferita.

Tarifalul de parcare este stabilit prin HCL nr. 221/2017, modificata prin HCL nr. 297/29.09.2017 si prin HCL nr. 51/2019, care privesc aprobarea unor tarife pentru plata unor servicii de utilitati publice si conexe acestora prestate de catre Confort Urban SRL, fiind aferent locurilor de parcare situate pe domeniul public al municipiului Constanta, administrate de Confort Urban SRL.

SC Confort Urban SRL este administratorul tramei stradale, avand calitatea de operator, potrivit art. 3 alin. (3) din OG nr. 71/2002: „Serviciile de administrare a domeniului public si privat se realizeaza si se gestioneaza prin intermediul unor furnizori/prestatori specializati, denumiti in continuare operatori, atestati si autorizati in conditiile legii”.

Taxa de rezervare a unui loc de parcare este instituita prin Anexa nr. 10 la HCL nr. 138/2019 privind stabilirea impozitelor si taxelor locale la nivelul municipiului Constanta in anul 2020, in temeiul art. 486 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, fiind datorata pentru parcarile de resedinta, respectiv parcarile amenajate in apropierea imobilelor ce sunt utilizate de locatari/prorietari (prevazute in Inventarul locurilor de parcare adoptat prin HCL nr. 30/2015 modificat prin HCL nr. 107/2015 si sunt alocate riveranilor). Taxele datorate pentru parcarile de resedinta sunt stabilite prin hotararile anuale de impozite si taxe instituite in temeiul Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal.

Prin HCL nr. 279/2020 sunt prevazute sanctiunile aplicabile in ceea ce priveste utilizarea unui loc de parcare fara plata tarifului de parcare, ori a taxei de parcare, astfel cum acestea au fost reglementate conform celor prezentate in detaliu mai sus.

Instanta retine ca, la data adoptării HCL nr.279/2020 nu era reglementată obligația plății taxei de parcare pentru ocuparea unui loc de parcare situat pe domeniul public sau privat al municipiului Constanța.

Hotararea prin care a fost anulata HCL nr. 235/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta - Sentinta civila nr.

879/04.06.2019 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 24/118/2019 - a rămas definitivă prin Decizia civilă nr. 191/CA/25.03.2020 pronunțată de Curtea de Apel Constanța.

HCL nr.221/2017 invocată de pârât nu reglementează obligația plății taxei de parcare de către utilizatorii locurilor de parcare, ci reglementează „tarife pentru plata unor servicii de utilități publice și conexe acestora prestate de către Confort Urban SRL”.

Potrivit art. 1 alin. 1 lit. a) din HCL Constanța nr. 279/30.07.2020, „Constituie contravenție următoarele fapte savarsite de persoane fizice sau juridice: a) utilizarea unui loc de parcare fără achitarea taxei sau tarifului corespunzător stabilite de către Consiliul local prin hotărâre”.

Contravenția reglementată de art. 1 alin. 1 lit. a) din HCL nr. 279/2020 constă într-o inacțiune, respectiv neplata taxei sau tarifului pentru ocuparea unui loc de parcare de pe raza municipiului Constanța.

Însă, prin HCL Constanța nr. 279/2020 nu s-a instituit obligația de plată a taxei sau tarifului de parcare pentru ocuparea unui loc de parcare, nici nu există o normă anterioară care să reglementeze această obligație.

Mai mult, în preambulul HCL Constanța nr. 279/2020 nu se face referire la vreun act normativ anterior prin care să se fi reglementat obligația de plată a taxei sau tarifului de parcare, nici în Raportul nr.110723/21.07.2020 sau în Referatul de aprobare nr.106100/13.07.2020; or, dacă contravenția reglementată de art.1 alin.1 lit.a) privește încălcarea unei pretinse obligații instituite prin HCL nr.221/2017 modificată, aceasta trebuia reglementată printr-o hotărâre de completare a HCL nr.221/2017, iar nu separat printr-o reglementare distinctă.

Astfel, câtă vreme prin art.1 alin.1 lit. a) se reglementează drept contravenție „fapta de ocupare a unui loc de parcare fără achitarea tarifului de parcare”, iar norma însăși nu face trimitere la actul normativ care reglementează obligația de plată a tarifului, era necesar ca pretinsa hotărâre să reglementeze obligația de plată a tarifului să fie menționată în preambulul HCL nr. 279/2020 sau în motivare.

Instanța reține că în HCL nr. 279/2020 nu se face nicio trimitere la HCL nr. 221/2017 modificată, contrar dispozițiilor art. 50 alin. 1 din Legea nr. 24/2000 potrivit cu care „În cazul în care o normă este complementară altei norme, pentru evitarea repetării în text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o conține”.

Or, câtă vreme nu există o reglementare care să instituie obligația de a plăti taxa/tarifalul pentru utilizarea locurilor de parcare aflate pe domeniul public sau privat al municipiului Constanța, nu se poate vorbi de încălcarea unei obligații, context în care dispozițiile art. 1 alin. 1 lit. a) din HCL nr. 279/2020 apar ca nelegale.

Mai mult, prin HCL nr. 279/2020 se instituie implicit obligația de a plăti taxa/tarifalul de parcare pentru utilizarea locurilor de parcare de pe domeniul public și privat al municipiului Constanța, fără a se reglementa aspectele în raport de care a fost anulat Regulamentul de parcare aprobat în anul 2018, aspect nelegal în aprecierea instanței.

Or, ca efect al adoptării art. 1 alin. 1 lit. a) din HCL nr.279/2020, utilizarea și exploatarea locurilor de parcare de pe raza municipiului Constanța se realizează în exact aceleași condiții prevăzute în Regulamentul de parcare anulat, aspect nelegal, de asemenea.

Un alt aspect care conturează nelegalitatea dispozițiilor contestate îl constituie obligația implicită de plată a taxei/tarifalului de parcare care a fost instituită fără a se prevedea cuantumul acesteia, nefiind nici măcar menționată hotărârea de consiliu local prin care s-a aprobat cuantumul taxei.

Or, așa cum arată și reclamantul, indicarea hotărârii de consiliu local prin care s-a aprobat taxa/tarifalul de parcare era absolut necesară, în condițiile în care hotărârile de consiliu local, deși sunt publicate pe pagina de internet a Primăriei Constanța, sunt greu de identificat dacă nu se cunoaște numărul sau denumirea exactă a hotărârii.

Conform Cartei drepturilor fundamentale, cetățenii UE au dreptul de a beneficia de o bună administrare. În consecință, instituțiile trebuie să fie deschise la schimbări și provocări și să ia inițiativa de a îmbunătăți și de a crește calitatea și eficiența activității lor.

În acest sens, sunt relevante dispozițiile conținute de art. 4 din Codul european al buneii conduite administrative – „Legalitate. Funcționarul va acționa în conformitate cu legea și va aplica

normele și procedurile stabilite de legislația Uniunii. În special, funcționarul se va asigura că deciziile care afectează drepturile sau interesele persoanelor au o bază legală și conținutul acestora este conform legii”, art. 6 – „Proportionalitate. 1. În adoptarea deciziilor, funcționarul se va asigura că măsurile luate sunt proporționale cu scopul urmărit. În special, funcționarul va evita limitarea drepturilor cetățenilor sau impunerea unor obligații în sarcina acestora, în cazul în care aceste limitări sau sarcini nu se află într-un raport rezonabil cu scopul acțiunii urmărite. 2. În adoptarea deciziilor, funcționarul va respecta echilibrul corect între interesele persoanelor particulare și interesul publicului larg” și art. 7 – „Lipsa abuzului de putere. Puterile vor fi exercitate exclusiv în scopul în care au fost conferite de prevederile relevante. În special, funcționarul va evita folosirea acestor puteri în scopuri care nu au bază legală sau care nu sunt justificate de nici un interes public”.

Or, analiza cauzei releva faptul că, prin modalitatea prin care a fost reglementată sancționarea în art. 1 alin. 1 lit. a) din HCL nr.279/2020, utilizarea și exploatarea locurilor de parcare de pe raza municipiului Constanta se realizează în exact aceleași condiții prevăzute în Regulamentul de parcare anulat, nefacându-se trimitere la actul normativ care reglementează obligația de plată a tarifului, nici în preambulul HCL nr. 279/2020, nici în motivare, aspect ce încalca principiile unei bune administrații, care rezultă din articolele enunțate mai sus.

Având în vedere aceste argumente și considerente, instanța reține că cererea formulată de către reclamantii este întemeiată, urmând a o admite și, pe cale de consecință, va anula în parte Hotărârea Consiliului Local Constanta nr. 279/30.07.2020 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor cu privire la utilizarea locurilor de parcare de pe raza mun. Constanta, în ceea ce privește art. 1 alin. 1 lit. a (din HCL Constanta nr. 279/30.07.2020).

Instanța va lua act că s-au solicitat cheltuieli de judecată pe cale separată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția lipsei calității procesuale active a reclamantilor, ca nefondată.

Admite cererea formulată de către reclamantii ASOCIAȚIA L PENTRU D C, ASOCIAȚIA A și C B, toți cu domiciliul procesual ales în C, jud. C, în contradictoriu cu paratul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA, cu sediul în Constanța, Bd. Tomis, nr. 51, jud. Constanța, în consecință,

Anulează în parte Hotărârea Consiliului Local Constanta nr. 279/30.07.2020 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor cu privire la utilizarea locurilor de parcare de pe raza mun. Constanta, în ceea ce privește art. 1 alin. 1 lit. a (din HCL Constanta nr. 279/30.07.2020).

Ia act că s-au solicitat cheltuieli de judecată pe cale separată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în data de 16.02.2021, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

**PREȘEDINTE,
I-L O-D**

**PENTRU GREȘIER,
E D,
Aflat în CO,
semnează,
cf. art. 426 alin. 4 NCPC,
A I**

Tehnored. Jud. I-L. O.-D./6 ex./17.08.2021

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Operator de date cu caracter personal 8470

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 01 Februarie 2021

Completul compus din:

PREȘEDINTE: I-L O-D

GREFIER: E D

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal având ca obiect *anulare act administrativ HCL NR 279/30.07.2020* formulată de reclamanții ASOCIAȚIA L PENTRU D C, ASOCIAȚIA C A și C B, toți cu domiciliul procesual ales în C, jud. C, în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA, cu sediul în Constanța, Bd. Tomis, nr. 51, jud. Constanța.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru reclamanți avocat C T, iar pentru pârât se prezintă avocat A A, în baza împuternicirilor avocațiale depuse la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform dispozițiilor art. 155 Noul Cod de procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual, după care;

Instanța constată că la termenul anterior excepția lipsei calității procesual active a reclamanților a fost unită cu fondul cauzei.

Nemaifiind cereri de formulat și excepții de invocat, instanța acordă cuvântul asupra probatoriului.

Reprezentantul reclamanților solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, cele depuse la dosarul cauzei și cele anexate notelor de ședință depuse la termenul anterior.

Reprezentantul pârâtului solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, cele depuse la dosarul cauzei. Totodată depune la dosar dovada achitării onorariului avocațial.

În temeiul disp. art. 255 cu ref. la art. 258 NCPC instanța încuviințează pentru reclamanți și pentru pârât proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Instanța acordă cuvântul asupra excepției lipsei calității procesual active a reclamanților.

Reprezentantul pârâtului solicită admiterea excepției astfel cum a fost motivată în cuprinsul întâmpinării depuse la dosarul cauzei.

Reprezentantul reclamanților solicită respingerea excepției, arătând că pârâtul a motivat-o pe faptul că reclamanții ar fi invocat lezarea unui drept de interes public, cu toate că nu se arată care este acel drept de interes public. În susținere arată că din cererea de chemare în judecată și din înscrisurile anexate rezultă fără îndoială faptul că a fost invocată vătămarea membrilor proprii ai celor două Asociații și a reclamantului persoană fizică. În acest sens arată că au dovedit cu înscrisurile depuse la termenul anterior faptul că cel puțin unul dintre membrii celor două Asociații deține dreptul de a folosi un autovehicul, prin urmare sunt potențiali utilizatori ai parcarilor de pe domeniul public sau privat al Municipiului Constanța. În consecință apreciază că aceștia sunt vătămați prin dispozițiile HCL 279/2020.

Reprezentantul reclamanților mai arată că unul dintre membrii A L pentru D C este chiar reclamantul C B, pentru care s-a făcut dovada faptului că este beneficiarul acestui HCL și că este vătămat prin aceste dispoziții legale.

Reprezentantul reclamanților solicită în consecință excepția lipsei calității procesual active și raportat la faptul că anterior, la momentul la care au atacat din partea aceluiași Asociații Regulamentul de parcare aprobat prin HCL 235/2018, pârâtul nu a invocat nici lipsa calității procesual active, nici lipsă interes, nici lipsă vătămare, iar Hotărârile au obiect de reglementare comun.

În temeiul dispozițiilor art. 244 NCPC instanța declară încheiată cercetarea judecătorească, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reprezentantul reclamanților solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și anularea în parte a HCL 279/2020 privind stabilirea și sancționarea unor contravenții în referire la utilizarea locurilor de parcare pe raza Municipiului Constanța, strict în ceea ce privește art. 1 alin. 1 lit. a. În susținere solicită să se aibă în vedere că norma criticată este nelegală sub un prim aspect deoarece reglementează o contravenție pentru neîndeplinirea obligației de plată a tarifului de parcare, obligație care nu este reglementată în HCL 279/2020 sau într-o Hotărâre de Consiliu Local anterioară HCL 279/2020, astfel că atâta timp cât nu există o obligație stabilită în sarcina utilizatorilor locurilor de parcare nu poate exista răspundere contravențională.

Reprezentantul reclamanților învederează faptul că în egală măsură au criticat faptul că art. 1 alin. 1 lit. a a fost adoptat cu exces de putere, întrucât din documentele de motivare a HCL 279/2020 nu rezultă de nicio manieră argumentele în raport de care s-a impus această reglementare. În acest sens arată că argumentele din raportul de aprobare vizează contravenția prevăzută la lit. b din art. 1, iar nu cea criticată în cauză. Mai arată că pentru ceea ce au criticat în prezenta cauză, nu se arată niciun argument.

Reprezentantul reclamanților mai arată că HCL 279 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 7 din Legea 52/2003 deoarece emitentul nu a motivat de nicio manieră urgența în adoptarea acestui HCL și reducerea termenelor prevăzute de lege în ceea ce privește elaborarea și adoptarea actelor normative. De asemenea învederează faptul că art. 1 din HCL 279/2020 a fost aprobat cu încălcarea dispozițiilor hotărârilor pronunțate în dosarul 24/118/2019 prin care s-a anulat vechiul Regulament de parcare aprobat prin HCL 235/2018, hotărâri prin care instanțele au reținut ca motive de nelegalitate aspecte care nu numai că nu au fost remediate, ci sunt perpetuate prin Hotărârea contestată în prezenta cauză.

Reprezentantul reclamanților mai arată că au criticat faptul că obligația implicită de plată a tarifului de parcare stabilită prin art. 1 alin. 1 lit. a din HCL 279 a fost instituită fără a se prevedea cuantumul acesteia.

Reprezentantul reclamanților solicită în consecință admiterea acțiunii. Cu privire la cheltuielile de judecată, arată că se vor solicita pe cale separată.

Reprezentantul pârâtului solicită respingerea cererii ca nefondată, pentru motivele expuse pe larg prin întâmpinare. În susținere solicită să se aibă în vedere faptul că reclamanții, deși susțin că nu s-ar fi motivat necesitatea adoptării art. 1 alin. 1 lit. a din HCL 279/2020, din actele ce au stat la baza emiterii actului atacat, se observă faptul că necesitatea adoptării nu numai a articolului criticat din HCL 279/2020, dar și a întregii Hotărâri, sunt motivate prin raportul ce a stat la baza emiterii acesteia, precum și prin referatul de aprobare nr. 106.100/13.07.2020.

Cu privire la motivul de nelegalitate referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor deciziei 191/2020 a Curții de Apel Constanța, reprezentantul pârâtului solicită să se observe că este neîntemeiat întrucât HCL 279, spre deosebire de vechea Hotărâre anulată de Curtea de Apel Constanța, vizează doar sancțiunile aplicabile în caz de neplată a tarifului de parcare, în timp ce prin vechea Hotărâre au fost reglementate mai multe aspecte. În consecință apreciază că în prezenta speță Hotărârea atacată este adoptată cu respectarea dispozițiilor legale incidente la momentul adoptării acesteia, neexistând motive pentru anularea ei.

Reprezentantul pârâtului solicită pentru toate motivele expuse și prin întâmpinare să fie înlăturate criticile reclamanților și să se mențină actul atacat ca fiind legal și temeinic.

Reprezentantul pârâtului învederează faptul că solicită cheltuieli de judecată.

Reprezentantul reclamanților învederează faptul că prin întâmpinare pârâtul a pretins că obligația de plată a tarifului de parcare a fost instituit printr-un HCL anterior celui atacat, respectiv HCL 221/2017. În acest sens arată că acel HCL nu prevede niciun tarif, și

apreciază că în documentația depusă la dosar trebuia să se regăsească și HCL 221 în cazul în care acesta conținea obligația de plată a tarifului de parcare. Cu toate acestea învederează faptul că HCL 221/2017 este depus la dosarul cauzei de către reclamantți odată cu cererea de chemare în judecată. În acest sens arată că relevant este faptul că HCL 221 nu face parte din documentație, astfel că acesta nu a fost avut în vedere la emiterea HCL 279/2020.

Față de dispozițiile art. 394 din Noul Cod de procedură civilă instanța încheie dezbaterile și rămâne în pronunțare, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, urmează a amâna pronunțarea, sens în care;

DISPUNE:

În temeiul art. 396 NCPC, amână pronunțarea pentru termenul de judecată din data de 16.02.2021.

Pronunțată în data de 01.02.2021, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

**PREȘEDINTE,
I-L O-D**

**GREFIER,
E D**